

‘Monsters are real, and ghosts are real too.

They live inside us,
and sometimes, they win.’

– Stephen King, *The Shining*

PROLOOG

ZES JAAR EERDER

‘Wie niet weg is, is gezien!’ Pip begint te tellen, met haar rug naar ons toe. We rennen het pleintje af, verschillende kanten uit. Ik sprint achter mijn buurjongen aan.

‘Ravi, wacht!’ roep ik. Hij kijkt achterom. Eigenlijk wil ik terug naar binnen, naar het feest van de burens. Zo meteen zetten ze voor de kinderen de film *Liar Liar* aan op hun grote tv-scherm.

‘Kom nou,’ schreeuwt Ravi. Ik ren harder om hem in te kunnen halen. Maar het volgende moment slaat hij links af. Gaat hij de steeg in? Slim, dan kom je uit aan de achterkant van onze huizen. Goede schuilplekken. Ik stuif achter hem aan.

Als ik de hoek om ben, zie ik hem niet.

De stem van Pip klinkt door tot in de steeg. ‘Acht, negen...’

Ik heb geen tijd meer om Ravi te zoeken, dus ik ren naar de achtertuin van ons huis. De schuurdeur staat

op een kier. Snel duik ik de schuur in. Hijgend ga ik op mijn hurken zitten, mijn hart klopt in mijn keel. Het is hier donker. Achter me verschuift iets. Mama zei laatst dat ze muizen had gezien. Dat ze gif moest strooien. Ik huiver en spits mijn oren.

Voetstappen galmen door de steeg en gaan de tuin voorbij. Ik richt me op en duw de deur op een kier. Dan registreer ik een beweging vanuit de werkkamer van mama. Ik zie haar vanachter het halfopen gordijn vandaan komen. Waarom is ze nu al van het feest weggegaan? Ze kijkt kort naar buiten. Haar staart beweegt. Het lijkt of ze danst.

Of... Wacht, er is iemand bij haar. Een man. Het kan papa niet zijn, hij is naar Frankrijk voor zijn werk. Wie is het dan wel? Hij staat half verscholen achter het gordijn. Het enige wat ik kan zien, is dat hij kort haar heeft. Korter dan dat van papa. Ik krijg het ineens ijskoud. Wat doet hij bij ons thuis? Zo dicht bij haar?

Hij slaat zijn arm om haar heen en trekt haar tegen zich aan. Ik slik.

Verbijsterd staar ik naar de twee achter het raam.

Ik wil dit niet zien, ik wil niet dat dit echt is. Ik knijp mijn ogen stijf dicht. Laat het alsjeblieft niet waar zijn, denk ik. En dan open ik ze weer.

Ze staan daar nog steeds, dicht tegen elkaar aan. Mijn maag maakt een salto. Ik ga rechtop staan. Probeer rustig te ademen. Wat nu?

Het volgende moment voel ik een windvlaag in mijn hals... Geritsel achter me. Voordat ik me kan om-

draaien, beukt er iets tegen mijn rug. Ik klap met mijn kin tegen de deur en val op de grond. Een pijnscheut trekt door mijn hoofd. In een flits zie ik een schim op me af duiken.

Twee handen om mijn nek. Vingers drukken in mijn keel. Ik probeer te roepen, maar krijg bijna geen lucht.

Iemand draait me op mijn rug en dekt mijn gezicht af. Gaat met zijn volle gewicht op me zitten. Hoe meer ik tegenstribbel, hoe harder hij terugduwt. Waarom doet hij dit? Wie is dit? Ik krijg bijna geen adem meer. Probeer me los te wurmen. Niet doen, wil ik roepen. Niet doen! Ik heb lucht nodig, snel.

Mijn hoofd duizelt. Alle kracht vloeit weg uit mijn lichaam. Tranen branden achter mijn ogen.

Mama, help me! Ik stik.

Ravi verklaarde me voor gek dat ik het hele weekend een masterclass acteren volg. Snap ik, maar ik zet alles op alles voor mijn filmauditie komende maandag. Na een grappig rollenspel met zes andere deelnemers hebben we even pauze. Met de tranen van het lachen nog in mijn ooghoeken haal ik een flesje water uit mijn rugzak. Ik neem een slok. Dan pak ik mijn telefoon, maak een selfie en stuur hem naar Ravi.

Top hier. X

Zie ik tranen?

Je mist mij natuurlijk.

Ik grinnik.

Ik mis je als kiespijn. Grappenmaker.

Net als ik mijn telefoon wil wegstoppen, krijg ik een nieuw appje. Tot mijn verrassing is het van Sara.

Hey Kess, kan ik ff langskomen?

Ik zit ergens mee... Moet het kwijt.

Wil het alleen met jou delen.

Ik staar naar mijn telefoonscherm. Dus nu heeft ze mijn hulp nodig? Ik voel me blij en boos tegelijk. Soms vind ik het moeilijk dat Sara en ik de laatste maanden uit elkaar zijn gegroeid. Het is Nikki voor en Nikki na. En Nikki is niet van plan om Sara met mij te delen. Dat Sara zoiets belangrijks aan mij wil vertellen voelt gek, maar ook als een dikke middelvinger naar Nikki.

Op mijn telefoon zie ik dat de pauze bijna voorbij is. Snel app ik Sara terug:

Hey Saar. Ben niet thuis. Wat is de juice?

Geen vette roddel.

Maar ik zweer het. Dit geloof je niet.

Heb iets ontdekt over iemand.

Niemand weet het.

Ik kan het niet opschrijven. Als iemand het ontdekt...

Wanneer ben je thuis?

Ben naar een weekendmasterclass acteren.

Pas morgenavond terug.

Vanavond bellen?

Nee, lukt niet.

Moet naar een voorstelling.

Maandag ff na school voor ik naar auditie ga?

Of heb jij dan auditie?

Nee, ik 's avonds pas. Na school is goed.

Dan kan ik het je ook laten zien.

Anders geloof je het niet.

Maar ECHT met niemand over hebben.

Het moet geheim blijven.

'Kess, we gaan verder. Kom je erbij?' roept onze acteercoach.

'Ik kom eraan,' zeg ik. Mijn vinger hangt boven het scherm.

Je kent me, ik vertel niks door. Promise.

Ik leg mijn telefoon weg en ga terug naar de groep. Geen idee waar Sara het over heeft. Wat kan er aan de hand zijn?

Met een knoop in mijn maag open ik mijn kluisje. Ik hoop dat theaterles helpt tegen mijn zenuwen voor de auditie straks. Dit is mijn kans op een rol in *Moordnacht*. Ik droom er al zo lang van om in een film te mogen spelen. Het moet goed gaan! Het acteerweekend was top. Ik heb de auditietekst uit mijn hoofd geleerd, mijn nagels stuk gebeten.

Straks ga ik naar Sara. Heel benieuwd wat dat geheim nu is. Voor haar wordt de auditie nog spannender. Zij en Olivia zijn in de race voor de hoofdrol. Ik gun Sara de hoofdrol het meest natuurlijk. Olivia ken ik nog niet zo goed. Ze zit sinds dit jaar bij ons op school. Maar ik hoorde dat ze op de basisschool gepest werd. Onvoorstelbaar. Ze is een superknap, lief meisje dat goed kan acteren. Een natuurtalent. Iedereen gaat er al van uit dat Olivia de rol krijgt.

Was ik maar zo goed als die twee. Dan was ik vast niet zo nerveus.

Ik doe mijn kluisje dicht en wil naar het theaterlokaal lopen als ik Ravi zie.

‘Ik heb stress voor de auditie,’ zeg ik.

‘Zonde van je weekend, die acteerlessen.’ Hij lacht. ‘Sukkel.’

‘Alsof jij zo’n *bad-ass* bent.’

Hij haalt zijn schouders op. ‘Ik ga ervan uit dat ze me afwijzen, dan is het ook geen teleurstelling. Maar balen voor Olivia, hè,’ zegt hij.

‘Wat bedoel je?’ vraag ik.

‘Heeft Sara niks verteld?’

Ik denk aan haar appjes. *Ik zit ergens mee... Maar ECHT met niemand over hebben.* ‘Eh, nee. Ik heb haar niet gesproken,’ zeg ik. ‘Wat is er dan?’

Ravi haalt zijn telefoon tevoorschijn. ‘Dit las ik vanochtend op NU.nl.’

Mijn blik glijdt nieuwsgierig over zijn telefoonscherm.

Breaking news: jong talent krijgt droomrol in *Moordnacht*

Sara Soltani pakt de hoofdrol in de nieuwe speelfilm van regisseur Milan Le Grand. ‘Deze rol is op Sara’s lijf geschreven. Houd haar naam in de gaten: she’s a rising star. Met haar unieke acteertalent blaast ze iedereen omver,’ aldus Le Grand. Sara is een populaire

vlogster en heeft veel volgers op TikTok en op haar YouTube-kanaal.

Met trots laat Le Grand weten dat Sara geen auditie voor de rol hoefde te doen. Dat zegt alles over zijn vertrouwen in deze talentvolle beauty. Gisteravond vertelde hij haar het grote nieuws.

Hè, hoe kan dit? Sara zou vanavond auditie doen. ‘Eh... Ik begrijp het niet. Super voor Sara natuurlijk,’ zeg ik. ‘Maar wel gek dat Olivia en zij voor deze rol geen auditie hoeven te doen.’

‘Inderdaad. Olivia krijgt dus al bij voorbaat geen kans op de hoofdrol,’ zegt Ravi. ‘Weird dat Sara het niet aan jou heeft verteld. Of delen jullie niks meer nu Nikki haar *best friend* is?’ vraagt hij plagerig.

Het steekt, en ik wil van me afbijten, maar dan zie ik Sara en Nikki het lokaal in gaan. Sara ziet ons niet. Nikki wel. Ze kijkt kort achterom. Zodra haar blik die van mij kruist, slaat ze haar arm over Sara’s schouder.

Voor alle middelbareschoolklassen met wie ik
brainstormde toen ik *Moordnacht* schreef. ❤️

politienietbetreden.nl

© 2024 Cis Meijer

Voor deze uitgave:

© 2024 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Omslagafbeelding en illustraties: Shutterstock

Omslagontwerp: Studio Jan de Boer

Grafische verzorging: Zeno

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 7395 0

ISBN e-book 978 90 261 7396 7

ISBN audioboek 978 90 261 7397 4

NUR 284, 285

WELK GEHEIM WILDE SARA MET ME DELEN?

*'Ik zweer het. Dit geloof je niet.
Heb iets ontdekt over iemand. Niemand weet het.'*

Kess en haar beste vriend Ravi zijn door naar de laatste auditieronde voor een rol in een film. Dit is hun kans om door te breken! Maar als Kess een creepy TikTok ziet van Sara, haar vriendin die niet komt opdagen op de filmset, gaan alle alarmbellen rinkelen. De video herinnert Kess aan iets naars wat ze zelf ooit meemaakte en waarover ze altijd heeft gezwegen. Heeft Sara's verdwijning iets te maken met haar eigen geheim? Is Sara in gevaar? En wat wilde ze aan Kess vertellen?

*'Zou zomaar op jouw
school kunnen plaatsvinden.
Een echte pageturner.'*

Coolle Suggesties over *Blackmail*

*'Een razend spannend boek
voor jonge thrillerliefhebbers'
NBD Biblion over *Game on**

© MARCO NAUTA

cismeijer.nl

UITGEVERIJ
De Fontein

9 789026 173950